

[Morten Lange.]

de områder, som universitetets rektor har gjort opmærksom på, og tage dem til særbehandling og se at få disse sager ekspederet; således har Københavns universitet før klaret sig.

Det er ikke for ingenting, der kommer et nødskrig; der er virkelig en ganske alvorlig og dyb baggrund for det, og når hr. Niels Westerby forplumrer situationen ved at stille ændringsforslag her, så tror jeg ikke, det kommer til at skjule den kendsgerning, at en væsentlig del af det beløb nok skal opstå i løbet af året, for i meget stor udstrækning er der hold i det beløb, der her er bragt frem, og der er hold i endnu større beløb, som også har været nævnt i forbindelse med universitetsudbygningen. Regningen, som vi kommer til at stå over for, er meget stor, den skal bare ikke skrives sjusket.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Hr. Morten Lange siger, at det er en uudholdelig praksis, at man ved tredje behandling af finanslovsforslaget kan stille ændringsforslag. Men vi har jo en ganske bestemt forretningsorden herinde, som åbner mulighed for at stille sådanne ændringsforslag, så må det også være meningen, at man kan gøre det, og det er det, vi har gjort. Vi har ganske enkelt fulgt spillets regler ved at stille disse ændringsforslag. Hvad er det så for noget at komme og bebrejde os, at vi følger spillets regler på dette område?

For det andet kommer hr. Morten Lange og hæver en moralsk pegefingert og siger, at jeg har peget på, at der skal være større kasseoverskud, og nu siger jeg, at der skal bruges 13 mill. kr. til ufaglærte arbejdere og universiteter. De to ting er, siger han, ikke i overensstemmelse med hinanden. Vi har i den udtalelse, vi har vedtaget i liberalt centrum's folketingsgruppe, sagt klart og tydeligt, at vi er parat og rede til at medvirke til at skaffe dækning for disse udgifter, så der er en nøje sammenhæng mellem det, som ligger i disse ændringsforslag, og det, vi har udtalt fra folketingsgruppens side. Når vi har været med til at bevilge udgifter, plejer vi også at være med til at skaffe dækning.

Det har hr. Morten Lange set mange gange, også når han selv har siddet og ikke har været med til det. Derfor er det egentlig et stift stykke, at en professor ved Københavns universitet kommer op her og siger, at dette er et paradeforslag, og derefter siger, at vi om ganske kort tid bliver nødt til at vedtage de bevillinger, der ligger i vort ændringsforslag. Det er bestemt ikke noget paradeforslag, men det er en paradeafvisning fra hr. Morten Lange, og det skulle en professor ved Københavns universitet holde sig for god til.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Nu gjorde jeg hr. Niels Westerby vred, det var egentlig ikke min mening; jeg forstår bare ikke, at han bliver så vred, men lad nu gå med det. Jeg mener fortsat, at uanset for forretningsordenen tillader, at man stiller ændringsforslag og dagsordener i tide og utide, er der dog tilbage den kendsgerning, at ingen i denne sal har haft nogen som helst mulighed for i nogen detalje at gennemgå bevillingsgrundlaget, som hr. Niels Westerby nu kører frem med. Derfor er det sjusket, og derfor er det en paradeforestilling. Jeg siger, at der er sikkert megen sandhed og rimeligt i disse ting, meget af det vil dukke op, når det bliver bearbejdet, og det er rimeligt, men at komme kørende med det på den måde, det her er sket, er en misbrug af forretningsordenens muligheder, og det var blot det, jeg tillod mig diskret at antyde.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Det vil altså sige, at hr. Morten Lange står på folketingets talerstol og erkender, at der må komme stigninger, der er meget større end de 12 mill. kr., vi har foreslået her, og henviser til, at det skal ske senere ved tillægsbevillingsloven. Hr. Morten Lange må vide, at tillægsbevillingsloven for 1967-68 først bliver vedtaget en gang henimod sommeren 1968, så kan der blive tale om visse bevillinger i finansudvalget, men hr. Morten Lange ved jo, at der er meget små rådighedsbeløb. Der går et år tabt ved den fremgangsmåde, hr. Morten Lange peger på, og det er vi ikke tjent med.